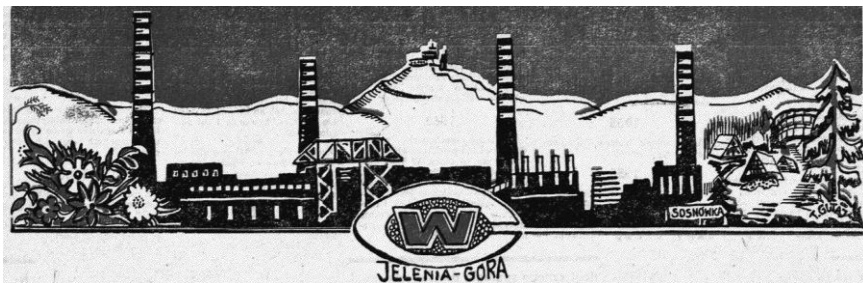

**GAZETA ZAKŁADOWA „WSPÓLNY CEL”
ZWCh „CHEMITEX CELWISKOZA”
W JELENIEJ GÓRZE
w opinii red. nac. Zbigniewa Adamskiego**

W latach pięćdziesiątych ubiegłego wieku prasę zakładową taką jak „Wspólny Cel” przy Zakładach Włókien Sztucznych w Jeleniej Górze wydawało w Polsce niewiele zakładów. Ponadto przy tej okazji drukowano periodyki specjalistyczne i reklamówki w formie dodatków do gazet zakładowych. Zwraçały uwagę większe ilości gazet zakładowych wydawanych w budownictwie i w poligrafii. W przeciwieństwie jednak do większości krajów socjalistycznych w tych latach, w powojennej Polsce, wychodziło okresowo zaledwie kilkanaście pism, których edytorami były przedsiębiorstwa i instytucje państwowe. Kilka innych tego rodzaju zakładów partycypowało w wydawnictwie gazet międzyzakładowych wspólnie z przedsiębiorstwami innych działów gospodarczych, funkcjonujących najczęściej w ośrodkach miejskich.

Zakłady Włókien Sztucznych „Celwiskoza” w Jeleniej Górze, które od lat 50. po zniszczeniach zostały odbudowywane, stawały się coraz bardziej nowoczesnym kombinatem. Pracowało wówczas w nich wielu bardzo wykształconych inżynierów i techników z całej Polski, a wielu też zatrzymało się tu wracając z zagranicy. Powstały tu śmiałe pomysły i technologie produkcji nowego włókna na skalę krajową, takich jak stilon i elana, których produkcję w całości w późniejszych latach przeniesiono – stilonu do Gorzowa, a elany do” Torunia. Kombinat budowało ponad dwa tysiące pracowników – mieszkańców Jeleniej Góry i okolicy. Rozwijało się miasto i jego budownictwo, ośrodki zdrowia, ośrodki wypoczynkowe, szkoły i wczasowiska, zakład ten tworzył w mieście kulturę

i styl życia w oparciu o pracę, wypoczynek i możliwości wędrówek po pobliskich pięknych, zielonych Karkonoszach, jak i po okolicach Pogórza z bogatą, unikalną przyrodą.

Wiosną 1953 r. na cotygodniowej oddprawie w sali konferencyjnej wytwórni „B”, spotkali się kierownicy oddziałów i administracji zakładu z naczelnym dyrektorem Henrykiem Vogtem. Na niej zaproponowano rozpoczęcie wydawania w naszym kombinacie „gazety zakładowej”. Miała ona być bardzo pomocna przy pokazywaniu tej wielkiej budowy na Ziemniach Odzyskanych, jak również miała spowodować stabilizację pracowników. Dotąd podobne narady poświęcane były jedynie problemom zakładowym, trudnościom ze stawianiem nowoczesnych urządzeń i terminom budowy Kombinatu itp.

WSPÓLNY CEL

Niestety... biurokracja

W związku z wianami przetrzymany, niejednako na celu spotęgowania i zjednoczenia wytwórniach pracowników zakładu kombinatu powołano... (text continues)

Wieceje takich imprez

Wieloletni kierownik wytwórni... (text continues)

O czym każdy racjonalizator wieciez powinien

Przebieg pracowni... (text continues)

Z kroniki Działu Zaopatrzenia

Zadaniem podziału... (text continues)

Żądła

Niedokuczona symfonia

Oni ona w... (text continues)

WSPÓLNY CEL

Organ Komitetu Zakładowego P. Z. P. R. Jeleniej Góry i Działu Inżynierii Zakładów Celulozy i Włókien Sztucznych im. Klimenta Gorbunia w Jeleniej Górze

№ 8 Jelenia Góra, dnia 30. VIII. 1953 roku

PO ZERBIANI WYBORCZEJ

O PEŁNĄ REALIZACJĘ UCHWAŁY WYBORCZEJ

Niepodaż... (text continues)

Zerbanie organizacyjne Rady Kolebięj

W dniu 20 sierpnia... (text continues)

W Zakładzie... (text continues)

„Wspólny Cel” nr 8 z 30.08.1953 r. Jeden z pierwszych zachowanych tygodników z „ZWCh Chemitex-Celwiskoza” w Jeleniej Górze

To spotkanie było zupełnie inne, dotyczyło powstania pierwszej gazety zakładowej. Uczestniczyło w nim wiele świątliwych osób. Na to spotkanie przybyli przedstawiciele z wytwórni stilonu, wytwórni celulozy, głównego energetyka, mechanika, kilku laboratoristów oraz oddziału wykonawstwa inwestycji i in. Ale przede wszystkim

uczestniczyli w nim pracownicy administracji zakładu: Antoni Kuczyński, Mikołaj Czerkies, Lidia Sawelich, Józef Libera, Henryk Wysocki, Maria Śliwińska i Wincenty Janiak. I sekretarz partii Zygmunt Rozenek i jeszcze wiele innych osób, takich jak Roman Fischer, Czesław Jaworski, Izabela Vogtowa, Stanisław Chmielewski, bracia Jandowie, Stefan Jabłoński, Jan Sokołowski itp.

Pierwszym inicjatorem wydania gazety w zakładzie w 1953 r. był ówczesny bardzo inteligentny i światły **dyrektor** zakładu **Henryk Vogt** oraz jego żona Izabela (poetka), miała niezliczoną ilość pomysłów i tytułów dla nowej gazety. Założycielem był też **sekretarz partii Zygmunt Rozenek** – członek komitetu partyjnego oraz późniejszy **grafik Jan Bancewicz**.

Na tym spotkaniu zaproponowano trzy nazwy dla nowej zakładowej gazety: „**Wspólny Cel**”, „**Wiskoziak**” i „**Chemik**”. Wybrano nazwę pierwszą. Sekretarz partii zapisał wówczas w notatniku, że stało się to na posiedzeniu komitetu partyjnego. Z tego spotkania zrobiłem kilkanaście zdjęć, które zawisły na „fotobłyskawicy” przed wejściem do ówczesnego zakładowego ambulatorium pod arkadami (obok punktu sanitarnego). Sekretarz POP Rozenek mówił: dzięki poparciu towarzyszy i na wzór wydawnictw wrocławskiego „Pafawagu” i „Krosna” w Bielawie, a także poparcia Komitetu Miejskiego Partii w Jeleniej Górze, powstał w „Celwiskozie” pierwszy numer zakładowej gazety. Trzeci po wojnie na Dolnym Śląsku **tygodnik „Wspólny Cel”**. Ukazał się w dniu **12 lipca 1953 r.** przed uruchomieniem produkcji włókien wiskozowych. W pierwszym roku ukazywał się w formacie (2x4), a w następane lata

już w formacie normalnej cztero stronicowej gazety. Później był **dwutygodnikiem**, a **do końca 1989r.** był **dekadówką**.

Na Dolnym Śląsku po II wojnie światowej byliśmy trzecią gazetą zakładową po wrocławskim „Pafawagu” - dwutygodniku Fabryki Wagonów, który powstał 10 kwietnia 1946 r. i po gazecie „Krosno” z Bielbawu i Bieltextu wychodzące od 1948 r. w Bielawie.

Warto przypomnieć, że zanim ukazał się „Wspólny Cel”, w ówczesnej Państwowej Fabryce Włókien Sztucznych, zakładowe koło PPS zaczęło wydawać w 1947 r. odbijany na powielaczu tygodnik „**Myśl i Czyn**”. Historia jednak nie zachowała tego wydawnictwa. Zdzisław Rześniowiecki przed 1950 r. czytał kilka takich gazetek.

Pierwszym redaktorem naczelnym „Wspólnego Celu” był ówczesny kierownik zakładowego radiowęzła **Roman Fischer**. W następnych latach następowały częste zmiany na tym stanowisku, kolejno funkcje te pełnili: **Roman Fischer, Czesław Jaworski, Izabela Vogtowa, Tamira Długopolska, Małgorzata Lipska** (dwukrotnie), **Stanisław Kozar** (dwukrotnie) i **Zbigniew Adamski** (od 1960 r. jako sekretarz redakcji, od października 1974 r. za-ca red. nac., a od lutego 1979 r. do końca istnienia gazety do 31 grudnia 1989 r. red. naczelny” przez 11 lat).

W pierwszym okresie Kolegium Redakcyjne było bardzo szczupłe. Najczęściej w redagowaniu gazety pomagali pracownicy zakładu: Jerzy Titow, Mikołaj Czerkies, Jan Krzepkowski, Tadeusz Kapusta i Izabela Vogtowa, która redagowała popularne w gazecie „Żądło” (krytyczne fraszki). Jan Bancewicz przez wiele lat ozdabiał strony swoimi grafikami. Swój wkład też mieli Cezary Turski, Stanisław Kozar, Piotr Mierzwiński i Stanisław Wojtusiak.

„Wspólny Cel” drukowany był w Jeleniogórskich Zakładach Graficznych. Dyrektorem naczelnym drukarni byli Karol Bukowski, a później kierownikiem zakładu Romuald Witczak. Redaktorzy Wspólnego Celu mieli stałe kontakty z zecerem Kazimierzem Ciechanowskim, linotypistą Zbigniewem Czarneckim, technologiem Kazimierzem Sosnowskim, Janem Głuchem i Mieczysławem Piaseckim. Z cenzorów zapamiętałem Euzebiusza Waczyńskiego, u którego mu-

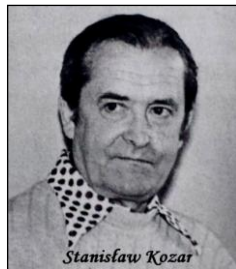
siałem albo wydrapywać oficerom LWP dystynkcje ze zdjęć do gazety lub nie podpisywać tych zdjęć, by nie ujawniać ich nazwisk. Zakładowa gazeta ukazywała się od **12.07.1953 r. do 29 grudnia 1989 r. przez 37 lat wydając 1117 numerów**. Jako dekadówka wychodziła w nakładzie **3500-2000** i rozprowadzana była przez kolporterów w dwóch przyległych do siebie zakładach – ZWCh „Chemitex Celwiskoza” i w Przedsiębiorstwie Modernizacji i Remontów „PMIR” później przemianowany na SOWI (Samodzielny Oddział Wykonawstwa Inwestycji).

Początkowe numery gazety „Wspólny Cel” były rozchwytywane przez załogę w ciągu dwóch godzin, tak że nawet nie docierały do wszystkich zmian w kombinacie.

Zmienne były zakresy ruchu wydawniczego w poszczególnych etapach, na ogół rozwijał się on wraz z postępem procesów industrialnych. Gazeta zaczęła nabierać lokalnych wartości, związanych z potrzebami wielkiego kombinatu oraz problemami pracowników i ich rodzin. Był też nie łatwy okres z powodu braku papieru i narastających problemów technicznych z drukiem gazety. Również uczyliśmy się makietowania numeru, autocenzury, aby nie wracać z pokreślonymi na czerwono stronami.

Okresem mniej płodnym dla tych gazet była druga połowa lat pięćdziesiątych i kilka dalszych początkowych lat. Miała ona jednak charakter postulatywny, a nie obligatoryjny. W nawracających jednak permanentnie okresach ograniczeń w przydziałach papieru i trudności poligraficznych, zmniejszała się zarówno liczba gazet jak ich objętość i nakłady. Wspomniane elementy procesu wydawniczego były ciągle limitowane przez władze cenzorskie i dysponentów prasy. W pierwszym numerze redakcja do swoich czytelników napisała, że „Wspólny Cel” ma stać się zawsze aktualną, wierną kopią dnia codziennego w naszym kombinacie.

Podpadająca prasa zakładowa w kraju, stała się przedmiotem zainteresowania Centralnej Rady Związków Zawodowych i kierownictw związków branżowych. Ocalałe periodyki zakładowe stawały się organami załóg, a następnie ich reprezentacji - samorządów pracowniczych. Dopiero ruch wydawniczy pobudzić miała uchwała

Prezydium CRZZ z 2.V.1966 r. o zasadach organizacji i działalności gazet zakładowych oraz obowiązkach dziennikarzy. Po mniej płodnych dla prasy zakładowej latach, jej rozwój dokonywał się dopiero w czasie realizacji planu 6-letniego. Poszerzał się zakres opieki nad dziennikarstwem zakładowym ze strony Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, przy którym utworzono Klub Redaktorów Prasy Zakładowej. W redakcji naszej gazety swą pracę na stanowisku red. naczelnego na przełomie 1955/56 r., rozpoczął Stanisław Kozar z kilkumiesięczną przerwą, by ponownie wrócić do redakcji, który był wielkim miłośnikiem „Wspólnego Celu”.

W tym czasie po odbyciu służby wojskowej w Poznaniu wróciłem na moje stanowisko sekretarza redakcji gazety. Wiele tych trudnych spraw już zostało opanowane. Redakcja przeniosła się do nowego lokalu, bardzo reprezentacyjnego i wygodnego. Pracownicy zakładu docenili wkład pracy redakcji i zaangażowanie redaktorów, to też wyposażono nas we wszystko, co było niezbędne do pracy. Rozszerzono jednak obowiązki redakcji, dodano jej rozgłośnię zakładową, pracownię plastyczną i dekoratorkę oraz pieczę nad Foto-Klubem i ośrodkiem propagandy zakładowej. W redakcji powołano siedmioosobowe „Kolegium Redakcyjne”, które opracowywało plany pracy na nadchodzące miesiące. **W każdą środę o godz. 7:30 było spotkanie u naczelnego dyrektora zakładu przy otwartych mikrofonach, gdzie redaktorzy „Wspólnego Celu” brali udział w dyskusji na żywo z przedstawicielami oddziałów produkcyjnych o problemach w produkcji.**

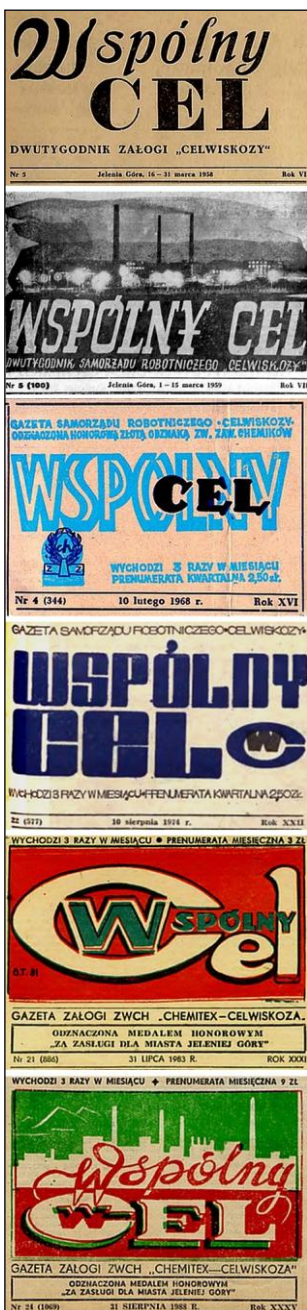

Jako prezes „Foto-Klubu” mówiłem tam o sposobie działalności tej organizacji, o konkursach i wystawach fotograficznych, zdjęciach do gazety i o foto-błyskawicach, bo zakład był piękny, zdjęcia służyły do upiększania pomieszczeń i wystaw „przodowników pracy” oraz prezentowania wycieczki dla załogi i pokazywania przyrody Karkonoszy i Pogórza.

Wystawy przyrodnicze i fotografie zakładu w tym chemicznym przedsiębiorstwie były chętnie odwiedzane i komentowane, przynosiły chwałę zakładowi i redakcji oraz stabilizację załogi.

Jesienią 1957 r. do redakcji często zaglądał **red. Andrzej Lesiewski, późniejszy założyciel i redaktor naczelny Nowin Jeleniogórskich**, które inaugurowały **3 kwietnia 1958 r.** Interesowało go makietowanie numeru „Wspólnego Celu” i współpraca techniczna z Jeleniogórskimi Zakładami Graficznymi. Czasami wydawało się, że zazdrościł nam tej pierwszej lokalnej wydawanej w mieście gazety „Wspólny Cel”.

Również Wrocław dał o sobie znać, w ramach ruchu zawodowego dziennikarzy organizowano liczne narady i konkursy dla redaktorów prasy zakładowej, a także branżowej. Zapoznaliśmy się z pozostałymi redakcjami gazet z Dolnego Śląska. Poszerzał się zakres opieki nad dziennikarstwem zakładowym ze strony Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, przy którym utworzono Klub Redaktorów Prasy Zakładowej. Ustanowiono doroczne nagrody dla gazet i publicystów zakładowych. Ponowne ożywienie działalności wydawniczej rozpoczęło się pod wpływem przyspieszonego tempa inwestycji przemysłowych i poprawy warunków edytorskich. W latach kolejnych wznowiono szereg pism zawieszonych w końcu lat pięćdziesiątych pod tymi samymi lub zmienionymi tytułami. Znowu zwiększyła się liczba gazet zakładowych, w 1971 r. w kraju wychodziło ich ponad sto.

Winiety „Wspólnego Celu” ZWCh „Chemitex Celwiskoza” w Jeleniej Górze

Red. Stanisław Kozar razem ze Zbigniewem Czornym z Domu Chemika był współzałożycielem „Zespołu Pieśni i Tańca Elana”, w którym z powodzeniem śpiewały pracownice z zakładowych laboratoriów i inne panie oraz Józef Sukniewicz – ówczesny kierownik zakładowego radiowęzła, Jerzy Falborski z wytwórni „B” i Władysław Stasienko.

Red. S. Kozar z powodu nienajlepszego zdrowia i kłopotów rodzinnych w redakcji pracował coraz częściej dorywczo, był jednak wielką pomocą w latach początkowych w opracowaniu numerów gazety. Przeszedł na stanowisko opiekuna Muzeum Zakładowego, skąd później odszedł na emeryturę.

Moja praca w redakcji gazety stała się wówczas raczej pracą organizacyjną, pisałem artykuły, zbierałem tematy i wykonywałem niezliczoną ilość potrzebnych w tym zakładzie fotografii, nadzorowałem pracę w pracowni plastycznej i organizowałem zmieniające się wystawy w ośrodku propagandy. Często już po pracy, w domu pisałem na maszynie lub dyktowałem żonie treści artykułów do gazety. Również wykonywałem i kopiowałem zdjęcia

W redakcji przez wiele lat pracowali mgr Edwina Dyl, mgr Mariola Szybalska, red. Andrzej Grzelak, red Anna Bilińska. Foto-reporterami byli red. Zbigniew Adamski i Kazimierz Jabłoński. W początkowych latach wydawania ilustrowanej gazety fotoreporterem był Stanisław Wojtusiak.

GAZETA ZAŁOGI ZWCh „CHEMITEX-CELWISKOZA” „WSPÓLNY CEL” w Jeleniej Górze, ul. K. Mierki 42, tel. 240-21, wewn. 258, Odnocznym „Złotą Honorową Odznaką Związku Zawodowego Chemików”, Medalem Ministerstwa Przemysłu Chemicznego „Za zasługi dla samoobrony”, „Za zasługi dla rozwoju wędkarstwa” i odznaką „Zasłużony dla Celwiskozy”.

Redaguje kolegium w składzie: ZBIGNIEW ADAMSKI — redaktor naczelny, ANNA BILIŃSKA — redaktor techniczny, RYSZARD BOROWSKI, KRYSZYNA CZOPKO — sekretarz redakcji, STANISŁAW ŁOGOWSKI, STANISŁAW KAWIAKO, MARIUSZ MAJSKI, ROMAN MAŁECKI, ZBIGNIEW ŚMIAŁKOWSKI, JADWIGA TRZECIAK.

DZG JG 2712/1-2-01631/86, 2 200 A3x4 J-19

Stopka redakcyjna z 1000 numeru „Wspólnego Celu” z 30.września 1986 r.

• Nr 1-12 lipca 1953 • Nr 1000-30 września 1986 •

DZIS W NUMERZE

- 1. OBYWATELSTWO
- 2. OBYWATELSTWO
- 3. OBYWATELSTWO
- 4. OBYWATELSTWO
- 5. OBYWATELSTWO
- 6. OBYWATELSTWO
- 7. OBYWATELSTWO
- 8. OBYWATELSTWO
- 9. OBYWATELSTWO
- 10. OBYWATELSTWO
- 11. OBYWATELSTWO
- 12. OBYWATELSTWO

PRODUKCJA

W ZWIĄZKU ZWCh CHEMITEX-CELWISKOZA

GAZETA ZAŁOGI ZWCh „CHEMITEX-CELWISKOZA”
ul. K. Mierki 42, 54-200 Jelenia Góra

„Wspólny Cel” ma stać się wierną i zawsze aktualną fotograficzną dokołnicą codziennego naszego Kombinatu, naszej pracy...
Kolegium Redakcyjne z 1 numeru „Wspólnego Celu” 12 lipca 1953 r.

REDAKTORZY
1000
NUMERÓW

OD REDAKCJI

SZANOWNI TOWARZYSZE!

1000 numeru „Wspólnego Celu”

Szkolony dla PZPr
Szkolony Plan

Do 1000 numeru gazeta została kilkakrotnie odznaczona: „Złotą Honorową Odznaką Związku Zawodowego Chemików”, Medalem Honorowym „Za zasługi dla miasta Jeleniej Góry”, Medalem Ministerstwa Przemysłu Chemicznego „Za zasługi dla samoobrony”, „Za zasługi dla rozwoju wędkarstwa” i odznaką „Zasłużony dla Celwiskozy”.

Po rozpoczęciu pracy w ZWCh „Chemitex - Celwiskoza” w Jeleniej Górze byłem współzałożycielem

„Foto-Klubu Celwiskoza” i jego wieloletnim prezesem, współzałożycielem Stowarzyszenia Miłośników Fotografii Amatorskiej i długoletnim członkiem JTF u.

Byłem również członkiem **Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, Polskiego Związku Wędkarskiego, Polskiego Związku Łowieckiego i Instruktorem Fotografii Krajoznawczej PTTK w Jeleniej Górze.**

Przynależność do PZW i PZŁ dała mi okazję do fotografowania przyrody – zwierząt dziko żyjących w Karkonoszach. Wykonywania „bezkrwawych łowów” i prezentowania tych zdjęć w „Łowcu Polskim” i innych czasopismach przyrodniczych, na wystawach w naszym mieście, w kraju i za granicą.

Przez 27 lat byłem prezesem „Foto-Klubu”, autorem 20 indywidualnych wystaw, brałem udział w ponad 30 wystawach zbiorowych, zdobyłem 63 nagrody i wyróżnienia w konkursach i wystawach fotografii w kraju i za granicą. Do najważniejszych wyróżnień należą: Międzynarodowy Konkurs Fotografii Przyrodniczej i Łowieckiej (1965), Sofia (1978), Budapeszt (1978) i Leningrad (1988), Warszawa (1965, 1987, 1988) - wszystkie uwiecznione największymi trofeami. Nagrodzony za fotografię monografii w „Łowiectwo” Tadeusza Paślowskiego (1985), „Złomem” i „Medalem św. Huberta” oraz medalami i odznaczeniami regionalnymi. Zdołałem nagrodę „Wiadomości Wędkar-”

Spotkanie autorskie w Książnicy Karkonoskiej 15.11.2010 r.

skie” za propagowanie wędkarstwa w fotografii (1965, 1966). „Me-

dal Honorowy za zasługi dla miasta Jeleniej Góry” m. in. za działalność edytorską i fotograficzną. Kilkakrotnie odznaczany „Złotą Odznaką Fotografą Krajoznawcy”.

Wydałem 28 książek o Karkonoszach i innych regionach, w tym 3 o dzikiej przyrodzie kanadyjskiej, ilustrowane własnymi zdjęciami i grafikami. Wykształcenie dziennikarskie, długoletnie pełnienie funkcji red. nac. zakładowej gazety „Wspólny Cel” w wielkim zakładzie na terenie naszego miasta, to wielkie doświadczenie. 50 lat aktywnej działalności społecznej we władzach łowieckich w Komisji Etyki, Kultury i Promocji Łowiectwa w Okręgowej Radzie Łowieckiej w Jeleniej

Górze oraz współpracy z redakcją „Łowca Polskiego”, dało mi duży zasób wiedzy, którą z powodzeniem wykorzystywałem w promowaniu przyrody w karkonoskiej.

DOKUMENTY I ODZNACZENIA

Legitymacja prasowa redaktora Zbigniewa Adamskiego

Medal z Międzynarodowego Konkursu Fotografii Przyrodniczej w Sofii 1978 r.

Medal za 25 lat pracy dziennikarskiej

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO
 REDAKCJA
 BIULETYNU INFORMACYJNEGO PS
 nadsyła

za współpracy i osiągnięcia
 w zakresie popularyzacji PS

**SREBRNA
 ODZNAKĘ
 KORESPONDENTA PS**

Ob. Zbign. Adamskiemu

Redaktor Biuletynu
 20.3. 70

Warszawa, dn. 1960. r.

ŻŁOTA
 ODZNAKA FOTOREPORTERA PS

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO
 REDAKCJA
 BIULETYNU INFORMACYJNEGO PS
 16/74 nadsyła

za współpracy i osiągnięcia
 w zakresie popularyzacji PS

**ŻŁOTA ODZNAKĘ
 FOTOREPORTERA PS**

Ob. Zbigniewowi
 ADAMSKIEMU

Redaktor Naczelny
 20.04. 70

Warszawa, dn. 1970. r.

Uzyskał uprawnienia **Instruktora**
Fotografia Krajoznawczej

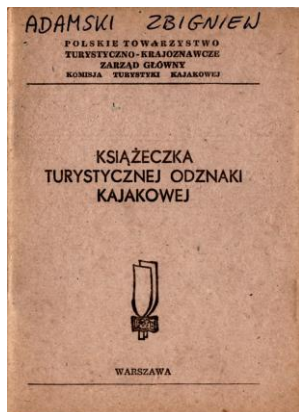
Legitymacja
 Nr 70/89. /
 data: 2.09.89
 podpis: [signature]

Uzyskał uprawnienia

Adamski Zbigniew
 Nazwisko i imię
 21.04.1952
 Data urodzenia
 Jelenia Góra, Woźwida 6a/7
 Miejsce zamieszkania

Uzyskał uprawnienia

19 89	19 80-95	19	19	19	19
m.p.	m.p.	m.p.	m.p.	m.p.	m.p.
19	19	19	19	19	19
m.p.	m.p.	m.p.	m.p.	m.p.	m.p.

POLSKI ZWIĄZEK WĘDKARSKI

LEGITYMACJA
 Nr 10885

UCHWAŁA
 ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZW
 z dnia 14 lutego 1984 r.

NADANO
 Rol. **Zbigniewowi
 ADAMSKIEMU**

ŻŁOTĄ ODZNAKĘ PZW
 ZA ZASŁUGI
 DLA WĘDKARSTWA
 POLSKIEGO

Warszawa, dn. 1984 r.

Legitymacja do srebrnej odznaki Korespondenta PS; Legitymacja do złotej odznaki Fotoreportera PS; Medal za zasługi dla Okręgu PZW w Jeleniej Górze; Legitymacja Instruktora Fotografii Krajoznawczej; Książeczka Turystycznej Odznaki Kajakowej; Legitymacja do Złotej Odznaki za Zasługi dla Wędkarstwa Polskiego. Niektóre odznaczenia zaginęły, pozostały tylko legitymacje.

Odnaczenia łowieckie:

<p>POLSKI ZWIĄZEK ŁOWIECKI</p> <p>Legitymacja 44943/A/97</p> <p>Warszawa dn. 23.05.1997r</p>	<p>Kolegium Odnaczeń Łowieckich uchwałą z dnia 14.05.1997 nadaje Kol. Zbigniewowi Adamskiemu</p> <p><i>Łłoty Medal Łastugi Łowieckiej</i></p> <p>KOLEGIUM PRZEWODNICZĄCY ŁOWIECKICH ZWIĄZKU POLSKIEGO</p> <p><i>Aleksander Witt Kompa</i></p>
--	---

<p>POLSKI ZWIĄZEK ŁOWIECKI</p> <p>Legitymacja 59423/A/04</p> <p>Warszawa, dnia 06-10-2004 r.</p>	<p>Kapituła Odnaczeń Łowieckich uchwałą z dnia 06-10-2004 r. nadaje Kol. Zbigniewowi Adamskiemu</p> <p><i>Łłom</i></p> <p>KAPITUŁA OZNACZEŃ ŁOWIECKICH ZWIĄZKU POLSKIEGO</p> <p>Przewodniczący <i>Aleksander Witt Kompa</i></p>
--	---

<p>POLSKI ZWIĄZEK ŁOWIECKI</p> <p>Legitymacja 396/A/08</p> <p>Warszawa, dnia 17-03-2008 r.</p>	<p>Kapituła Odnaczeń Łowieckich uchwałą z dnia 12-03-2008 r. nadaje Kol. Zbigniewowi Adamskiemu</p> <p><i>Medal Św. Huberta</i></p> <p>KAPITUŁA OZNACZEŃ ŁOWIECKICH ZWIĄZKU POLSKIEGO</p> <p>Przewodniczący <i>Aleksander Witt Kompa</i></p>
--	--

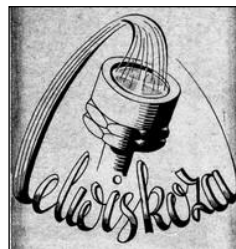

Medal - Zasłużony dla Łowiectwa Jeleniogórskiego; Medal okolicznościowy PZŁ

Zapadła decyzja o zamknięciu Zakładów ZWCH „Chemitex-Celwiskoza” z dniem 31 grudnia 1989 r. Redakcja gazety zakładowej wydała ostatni podwójny numer 1116-1117 „Wspólnego Celu” z kalendarzem na 1990 r.

Schemat technologii wytwarzania włókien ciętych sposobem wiskozywnym.

Bibliografia:

- * Gazety Zakładowe „Wspólny Cel” ZWCh Chemitex-Celwiskoza w Jeleniej Górze
- * Monografia Jeleniogórskich Zakładów Celulozy i Włókien Sztucznych 1967 r.
- * Z. Adamski – „Dziennik Foto-Klubu Celwiskoza 1957-1989” 2010 r.
- * Z. Adamski i Z. Wąsik - „Pomnik Pamięci Ofiar Faszyzmu” - Rocznik Jeleniogórski XLVIII 2016 r.
- * Z. Adamski i Z. Wąsik – „Pożar nowego komina Celwiskozy” 2016 r.
- * Z. Adamski i Z. Wąsik - Artykuł „Moje wspomnienia z pracy w Celwiskozie”.(2017 r.)
- * Kwartalnik Historii Prasy Polskiej 32/2, 53-68
- * Rysunki w tym artykule - Teodor Gutaj.

Red. Zbigniew Adamski

Opracowała Zofia Wąsik

Luty 2017 r.